

Ancak kamunun (halkın) aydınlanması daha ziyade özgür (serbest) bırakıldığında mümkündür. Hatta (serbest bırakıldıklarında) neredeyse kaçınılmazdır. Çünkü her zaman, hatta yığının istihdam edilmiş vasileri arasında dahi; ergin olmayışın boyunduruğunu atıp insandaki bağımsız düşünme değerini ve vazifesini akılcıca (akilane) takdir etmek tutumunu (alm. Geist) etraflarına yayacak, bağımsız düşünebilen (alm. Selbstdenkende) birileri bulunacaktır.

Burada özel olan durum şudur ki: (vasiler tarafından) işte bu boynduruk altına alınmış olan kamu (halk), bazı her türlü aydınlanmadan aciz (nasipsiz) vasileri tarafından (aydınlanmaları için) sarsıldıklarında onları boyundruk altında kalmaya zorlarlar. İşte öyargıların yeşertilmesi böylesine zararlıdır. Zira önyargılar eninde sonunda kendi müsebbiplerinden yada onların haleflerinden (takipcilerinden) öçlerine alırlar. Bu yüzden kamu (halk) ancak yavaş yavaş aydınlanmaya ulaşabilir. Bir devrim yoluyla kişisel bir zorbalığın (despotluğun); kazanma ve iktidar hırsına dayanan bir baskını (zulmün) devrilmesi mümkündür. Ancak hiçbir surette düşünme tarzında hakiki bir iyileşme (reform) husule (meydana) gelmez. Bilakis; yeni önyargılar, tıpkı eskileri gibi, düşüncesiz yığına rehber olurlar.